

Romeinen 1:1 t/m 7

De brief aan de Romeinen is door Paulus opgesteld maar niet op schrift gebracht.

Deze brief is namelijk op schrift gebracht door een soort broeder-secretaris en dat is een zekere Tértius want er staat in Rom. 16:22

Ik, Tértius, die de brief op schrift gebracht heb, groet u in de Here.

De brief is door Paulus opgesteld in het jaar 57 na Christus vanuit Corinthe óf vanuit de voorstad van Corinthe, de havenstad Kenchreae.

In die voorstad van Corinthe (Kenchreae dus) was een gemeente en daar woonde een zuster met de naam *Phébe*. We lezen daarover in Romeinen 16:1 en 2:

Ik beveel Phébe, onze zuster, tevens dienaarres der gemeente te Kenchreae, bij u aan, dat gij haar ontvangt in de Here op een wijze, den heiligen waardig,

en haar bijstaat, indien zij u in het één of ander mocht nodig hebben. Want zij zelf heeft velen, ook mij persoonlijk, bijstand verleend.

Deze zuster Phébe heeft naar alle waarschijnlijkheid dus deze brief van Paulus naar Rome gebracht.

Wat een prachtig getuigenis van deze dienende zuster: Zij was een "dienares van de gemeente" te Kenchreae en zij heeft velen, waaronder ook Paulus, bijstand verleend.

Zij was ook een soort diacones, iemand die bijstand verleend aan armen, hulpbehoevenden en zieken.

Mogelijk heeft zij, zoals ook de moeder van Johannes Marcus deed (Hand. 12:12), haar huis ter beschikking gesteld van de gemeente.

Ze was een dienende zuster en heeft, zoals Paulus het noemt, velen bijstand verleend.

Wat de gelovigen in Rome betreft: de toen heersende keizer Claudius was er op tegen, dat in Rome de christenen zich als één grote groep zouden verenigen.

En daardoor ontstonden er in Rome verschillende gemeenten op verschillende locaties, veelal *huusgemeenten*.

Dat blijkt uit het slot van de brief. We lezen in 16:3 t/m 5:

Groet Prisca en Aquila, mijn medearbeiders in Christus Jezus, mensen, die voor mijn leven hun hals gewaagd hebben.

Niet ik alleen ben hun dankbaar, maar ook al de heidengemeenten. Groet insgelijks de gemeente bij hen aan huis.

En dan in vers 10 en 11:

Groet Apelles, die in Christus beproefd gebleken is. Groet hen, die behoren tot de kring van Aristobulus.

Groet mijn stamgenoot Herodion. Groet hen, die behoren tot de kring van Narcissus, die in de Here zijn.

Hier wordt dus de kring van Aristobulus genoemd en de kring van Narcissus.

En dan lezen we nog in vers 15: *Groet Asynkritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas, en de broeders bij hen.*

Dus dat was waarschijnlijk ook een huisgemeente.

Omstreeks het jaar 50 na Christus, dus een jaar of zeven vóórdát Paulus deze brief heeft opgesteld, had keizer Claudius bevolen, dat alle Joden Rome moesten verlaten.

Waarschijnlijk omdat er tumult ontstaan was, omdat wettische Joden streken tegen heiden christengemeenten, die ontstonden. Zo iets blijkt uit de overleveringen.

We lezen in Handelingen 18:1 hier iets over en dit gebeurde dus ongeveer 7 jaar vóórdát Paulus de brief aan de Romeinen schreef.

1 Daarna verliet hij (dat is Paulus) Athene en kwam te Korinthe.

2 En hij vond daar een Jood, genaamd Aquila, van geboorte uit Pontus, die juist uit Italië gekomen was met Priscilla, zijn vrouw, omdat Claudius bevolen had, dat alle Joden Rome zouden verlaten; en hij kwam bij hen.

3 En omdat hij hetzelfde handwerk uitoefende, bleef hij bij hen, en zij werkten samen, want zij waren tentenmakers van hun handwerk.

Daar heeft Paulus dus voor het eerst de Jood Aquila ontmoet met zijn vrouw Priscilla en veel met hen over het evangelie gesproken.

Vier jaar laten stierf keizer Claudius en mochten de Joden weer terugkeren naar Rome en dat hebben Aquila met zijn vrouw

Priscilla dan ook gedaan en er is toen bij hen in Rome een gemeente aan huis ontstaan, zoals wij lezen in hoofdstuk 16.

Na deze inleiding nu naar Romeinen 1:1

1 Paulus, een dienstknecht van Christus Jezus, een geroepen apostel, afgezonderd tot verkondiging van het evangelie van God.

De aanhef van de brief is langer en anders dan in andere brieven. Omdat de apostel voor de gemeente een onbekende is, stelt Paulus zich voor als *een dienaar* (en dat is een eretitel) van Christus Jezus.

Christus betekent "gezalfd" is de ambtsnaam van Jezus; Hij is gezalfd om Middelaar te zijn tussen God en mensen.

Paulus noemt zich "een geroepen apostel" een gevolmachtigde om het evangelie van God te verkondigen.

2 Dat Hij tevoren door zijn profeten beloofd had in de heilige Schriften

Voor hen die daarin geïnteresseerd zijn: Gen. 3:15 49:10 Deut. 18:15 Ps. 2:2 Ps. 45:2 Ps. 69:22 Ps. 110:1 Jesaja 2:4 7:14 9:2 en hoofdstuk 53. Daniël 7:13/14 Micha 5:2 Mal. 3:1 en nog vele andere schriftplaatsen.

3 Aangaande zijn Zoon, gesproten uit het geslacht van David naar het vlees.

4 Naar de geest der heiligheid door zijn opstanding uit de doden verklaard Gods Zoon te zijn in kracht, Jezus Christus, onze Here,

Hier zien we dat Paulus het evangelie van God aangaande Jezus, kortweg verklaart in

twee onderdelen, wie Hij is naar het vlees, en wie Hij is naar de geest.

Nemen we één van deze gedeelten weg, of veranderen we iets daaraan, dan is het niet langer het evangelie van God.

Wat betekent het, dat Hij gesproten is uit het geslacht van David, naar het vlees?

Dat betekent heel eenvoudig precies wat er staat. Wij kennen immers David en zijn nageslacht. Paulus zegt van zichzelf:

"Want ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont." Zo was Jezus' vlees dus ook.

Naar de geest der heiligheid is Hij verklaard Gods Zoon te zijn in kracht door zijn opstanding uit de doden. Daaraan kunnen we evenmin iets veranderen: Hij is naar de geest der heiligheid Gods Zoon.

God kan door het kwade niet verzocht worden maar omdat Jezus Zichzelf ontledigd heeft en aan de mensen gelijk is geworden, kon Hij wel verzocht worden.

Er staat in Hebr. 2:14a

Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen.

En omdat Hij hetzelfde vlees had aangenomen als ons, kan Hij ook zo goed met ons medegevoelen. Er staat in Hebr. 4:15

Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Jezus werd dus op gelijke wijze als wij verzocht. En hoe worden wij dan verzocht? Hier spreekt Jacobus 1:14/15 ook duidelijk over:

Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde.

Dat *daarna* heeft bij Jezus nooit plaatsgevonden maar Hij is wel in alle dingen op dezelfde wijze als wij verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Terug naar Romeinen 1:5

5 Door wie wij genade en het apostelschap ontvangen hebben om gehoorzaamheid des geloofs te bewerken voor zijn naam onder al de heidenen,

In dit vers wordt gesproken over "gehoorzaamheid des geloofs" en aan het einde van de Romeinenbrief (16:26) worden dezelfde woorden weer gebruikt namelijk: "gehoorzaamheid des geloofs."

Gehoorzaamheid zonder geloof is niet vol te houden; daarom moet gehoorzaamheid altijd verenigd zijn met een levend geloof.

Het gaat er dus om te geloven in Gods woord en beloften; te geloven in het volbrachte werk van onze Here Jezus Christus en daarnaar te handelen.

Er staat b.v. Efeze 5:8 een heerlijk heilsfeit: *Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts.*

De apostel zegt dus: vroeger waren jullie duisternis maar nu zijn jullie licht in de Here. Wandelt dus nu als kinderen des

lichts, met andere woorden, geloof dit heilsfeit en handel er naar.

In Col. 3:3 staat:

Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Het heilsfeit luidt: Onze oude mens is gestorven met Christus en Christus is nu ons leven.

In Hand. 5:22 staat dat God Zijn Geest geeft aan hen, die Hem gehoorzaam zijn.

Dat is geen gehoorzaamheid naar der wet maar gehoorzaamheid des geloofs uitgaande van het volbrachte werk door Christus Jezus.

Een geloof zonder er naar te handelen is een dood geloof en heeft geen effect. Daarom schrijft Jakobus ook in Jac. 2:20

Wilt gij weten, gij dwaze mens, dat het geloof zonder de werken niets uitwerkt?

En ook in vers 26:

Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood.

Het gaat hier dus niet om "werken der wet" maar om "werken des geloofs".

We gaan verder met Romeinen 1:6 en 7

6 Tot welke ook gij behoort, geroepenen van Jezus Christus.

7 Aan alle geliefden Gods, geroepen heiligen, die te Rome zijn: genade zij en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

Paulus noemt de christenen in Rome:

1/ Geroepenen van Jezus Christus:

Er staat niet, dat zij geroepen zijn *door* Jezus Christus, maar dat ze door hun roeping *van* Jezus Christus zijn, dat wil zeggen: ze zijn Christus' eigendom.

2/ Aan alle geliefden Gods.

Er was in Rome onder de christenen namelijk een minderheid van Joodse oorsprong en die minderheid heeft ook een plaats in het hart van Paulus. Ze zijn allen geliefden Gods.

3/ Geroepen heiligen.

Wij zijn geroepen heiligen, zoals ook Petrus schrijft in 1 Petrus 1:15

Maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel.

Tot slot laten we de zegen op ons inwerken, die Paulus in Rom. 1:7 aan deze geliefden Gods en geroepen heiligen meedeelt namelijk genade en vrede valt ons ten deel van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.